

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 036861 25 Uvp
Banjaluka, 17.9.2025. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija: Strahinje Ćurkovića, kao predsjednika vijeća, Ljiljane Bošnjak Glizijan i Svjetlane Knežević, kao članova vijeća, uz učešće Tamare Kočić, kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi M. Z. iz B. (u daljem tekstu: tužilac), zastupanog po punomoćniku Jovani Kisin Zagajac, advokatu iz Banjaluke, Ulica Marije Bursać broj 1, protiv rješenja broj 20.07/660-642-142/23 od 27.11.2023. godine Ministarstva porodice, omladine i sporta (u daljem tekstu: tuženi), u predmetu dodjele stipendije, odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje rješenja Okružnog suda u Banjaluci broj: 11 0 U 036861 24 U od 24.12.2024. godine, u sjednici vijeća, održanoj dana 17.9.2025. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Odbija se zahtjev tužioca za naknadu troškova postupka, kao neosnovan.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem, stavom 1. dispozitiva je odbačena tužba, a stavom 2. dispozitiva je odbijen zahtjev tužioca za naknadu troškova upravnog spora.

Sud je odbacio tužbu, podnesenu protiv rješenja tuženog od 27.11.2023. godine, kojim je N. Č. iz B., kao perspektivnom sportisti za ostvarene sportske rezultate u 2022. godini dodijeljena stipendija za 2023. godinu u iznosu od 2.000,00 KM na godišnjem nivou, s pozivom na odredbu člana 22. stava 1. tačke 4. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 109/05 i 63/11, u daljem tekstu: ZUS), uz obrazloženje da je tužilac osporio rješenje koje nema karakter konačnog upravnog akta, kako je to propisano članom 7. stava 1. ZUS, jer je imao mogućnost podnijeti prigovor ministru u roku od 8 dana računajući od dana dostavljanja tog rješenja, a kako je i poučen u Uputstvu o pravnom lijeku. Shodno odluci o odbacivanju tužbe, nižestepeni sud je odbio i zahtjev za naknadu troškova spora, uz obrazloženje da pravo na naknadu troškova upravnog spora u smislu odredbe člana 49a. ZUS pripada samo onoj stranci koja uspije u sporu.

Blagovremenim zahtjevom za vanredno preispitivanje tog rješenja tužilac osporava navedeno rješenje zbog povrede pravila postupka i zakona, te smatra da nije bilo mjesta odbacivanju tužbe, jer da se prigovorom ili žalbom ne može osporavati rješenje ministarstva i da je to rješenje konačno. Smatra da tužilac nije trebao da se drži upute iz pouke o pravnom lijeku, jer

da to ne proističe iz člana 12. ZOUP, s obzirom da je tom odredbom propisano da se protiv rješenja donesenog u prvom stepenu može izjaviti žalba. Kako su Zakonom o državnoj upravi propisane nadležnosti ministra i da ministar rješava u drugom stepenu, onda je rješenje ministra konačno. Kako je pravna pouka u osporenom aktu pogrešna, to je tužilac i nije trebao poštivati. Predložio je da ovaj sud pobijano rješenje ukine, a tuženog obaveže na troškove upravnog spora i podnesenog zahtjeva.

U odgovoru na zahtev tuženi navodi da ostaje kod svih razloga iz rješenja od 27.11.2023. godine, bez prijedloga o načinu odlučivanja o zahtjevu.

Razmotrivši zahtjev, odgovor na zahtjev i pobijano rješenje, kao i ostale priloge u spisima predmeta, na osnovu odredbe člana 39. ZUS, odlučeno je kao u izreci ove presude iz sljedećih razloga:

Pravilno je nižestepeni sud pobijanim rješenjem odbacio tužbu, uz pravilan zaključak da rješenje tuženog od 27.11.2023. godine nema karakter konačnog akta, zbog čega se upravni spor ne može voditi, te je pravilno bilo primijeniti odredbu člana 22. stava 1. tačke 4. ZUS, koja obavezuje nadležni sud da u svakom stadijumu postupka rješenjem odbaci tužbu ako utvrdi da se protiv upravnog akta, koji se tužbom osporava, mogla izjaviti žalba, a žalba nije izjavljena.

Protiv rješenja tuženog od 27.11.2023. godine se mogao izjaviti prigovor ministru, u roku od 8 dana, računajući od dana dostavljanja tog rješenja, kako je to navedeno u pouci o pravnom lijeku, zbog čega su neosnovani navodi tužioca da je to pogrešna pouka i da njega nije obavezivala.

Iz navedenih razloga, po ocjeni ovog suda, u pobijanom rješenju nisu ostvareni razlozi predviđeni odredbama člana 35. stava 2. ZUS, pa se zahtjev tužioca za njegovo vanredno preispitivanje odbija, na osnovu odredbe člana 40. stava 1. ZUS.

Budući da je zahtjev tužioca odbijen shodno odredbi člana 6. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 63/11) po načelu argumentum a contrario, ne pripadaju mu troškovi upravnog spora, zbog čega je njegov zahtjev za naknadu troškova odbijen.

Zapisničar
Tamara Kočić

Predsjednik vijeća
Strahinja Ćurković

Tačnost otpavka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Ačić